

מ"ת 25166/07/15 - אברהם רוחן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	אברהם רוחן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

יצוין בקצרה כי ברקע להליכי המעצר, כתב אישום אשר הוגש ביום 13.7.2015 הוגש נגד המבקש ו-17 נאשמים נוספים, אשר מייחס להם שורה של עבירות שבוצעו במסגרת ארגון פשיעה בינלאומי (להלן: "הארגון"), בפרשה המכונה "פרשת 512". על פי כתב האישום, היה המבקש חבר בארגון בין השנים 2002-2006, ובמסגרת זו ביצע עבירות שונות, ביניהן: שלוש עבירות רצח ושלוש עבירות של חבלה בכוונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה, ניהול ומימון פעילות בארגון פשיעה, סחר בסמים, ביצוע פעולה ברכוש אסור ועבירות מס.

במקביל לכתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים. ביום 11.1.2017 ניתנה החלטה המורה על מעצרו של רוחן עד תום ההליכים.

מאז הגיש המבקש סדרה של בקשות לעיון חוזר, אשר נדחו, כמו גם עררים שהוגשו על חלקן.

מעצרו של המבקש הוארך, מעת לעת, על ידי בית המשפט במסגרת דיון לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"). דיון בבקשה נוספת להארכת מעצר קבוע, כעת, ליום 12.5.20, לאחר שנדחה בהסכמה.

שלב ההוכחות בהליך העיקרי הסתיים. על פי מידע ששמעתי מבאי כוח הצדדים קבועים כעת מועדים להגשת סיכומים בכתב (בחודש יוני ויולי). לאחר מכן, ובמועדים שלאחר פגרת בתי המשפט, צפויות להתקיים ישיבות בודדות לצורך השלמת סיכומים בעל פה.

בדין שהתקיים לפני ביום 6.5.20 שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים.

בא כוח המבקש טען כי המשך מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריח הינו בלתי חוקתי. לטענתו, התמשכות המשפט ומצב החירום עקב נגיף הקורונה מחוללים שינוי בנסיבות באופן המטה את נקודת האיזון לעבר שחרורו של המבקש לחלופת מעצר. בתוך כך טען בא כוח המבקש כי המבקש החולה במחלה קשה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח במשך כחמש שנים, וכי על אף שחלה רמיסיה במצבו הרפואי, מצוי הוא בקבוצת סיכון כך ששהייתו בין כתלי בית המעצר מסכנת את חייו ופוגעת באופן בלתי מידתי בחירותו. כמו כן נטען כי מסוכנותו של המבקש פחתה, וכי זו ניתנת לאיון באמצעות חלופת מעצר ולו בתנאי איזוק אלקטרוני.

בא כוח המשיבה טענה כי לא חל כל שינוי המצדיק הקלה בתנאי מעצרו של המבקש. בתוך כך הפנתה להחלטות בית המשפט העליון בעניין הארכות מעצר של נאשמים אחרים בהקשר לחלוף הזמן.

לאחר שנתתי דעתי לטענות בא כוח המבקש ולטענות באת כוח המשיבה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

אני סבור כי חלוף הזמן, גם בעת הנוכחית, אינו גובר על משקלם המצטבר של השיקולים המצדיקים את המשך מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריח. עיקר שיקולים אלה הוא במידת המסוכנות הנשקפת מהמבקש אשר אין בסיס להניח כי חל בה שינוי לטובה. בעניין זה יפים דבריה של כב' השופטת י' וילנר בבש"פ 4702/19 (מיום 25.7.19) בעניינו של המבקש:

"זאת ועוד, כאמור, למול חלוף הזמן והפגיעה בחירותו של המשיב, יש לזכור את חומרת העבירות המיוחסות לו ואת מסוכנותו הרבה לציבור, הנובעת גם מנסיבות ביצוע העבירות, במסגרת ארגון פשיעה בינלאומי. מסוכנות זו מתעצמת גם לנוכח עברו הפלילי המכביד של המשיב, הכולל הרשעות קודמות, בגין ריצה המשיב מאסרים בפועל. לכך יש להוסיף את החשש הממשי מהימלטותו של המשיב מן הדין, אשר הודגש בטענות המדינה ועומד בעינו אף בשלב זה, לנוכח העונש הכבד הצפוי לו אם יורשע בעבירות המיוחסות לו".

אני סבור שמן הראוי להפנות לדברי בית המשפט העליון, כב' השופט ע' גרוסקופף בבש"פ 8093/19 + 8612/19 (מיום 21.1.20) בעניינו של המבקש (להלן: "בש"פ 8093/19"), החלטה שבערר על החלטתי בבקשה קודמת של המבקש לעיון חוזר כמו גם בהחלטה על בקשת המשיבה להאריך מעצרו של המבקש לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. אני סבור שדברים אלה יפים גם להחלטה בבקשה זו שלפני. וכך נאמר:

"בענייננו, צודק רוחן בטענתו כי הזמן הממושך בו הוא מצוי במעצר מאחורי סורג ובריח בטרם הורשע ונגזר דינו מהווה נסיבה כבדת משקל בבחינת הבקשה להארכת מעצרו. חרף זאת, כאשר מציבים אל מול זאת את חומרת העבירות המיוחסות לרוחן, אשר בוצעו, על פי הנטען, במסגרת מעמדו כבכיר בארגון פשיעה בינלאומי, את מסוכנותו הגבוהה, כפי שעולה הן מהתסקיר המשלים והן מהחלטותיו הרבות של בית משפט זה

בעניינו של רוחן (ראו, בין היתר: בש"פ 2853/17, [פורסם בנבו] פסקה 15; בש"פ 537/17, [פורסם בנבו] פסקה 14; בש"פ 938/19, [פורסם בנבו] פסקה 21); את עברו הפלילי המכביד של רוחן; ואת החשש להימלטות מן הדין (חשש ממשי המבוסס בין השאר על הימלטותו של אחד מן הנאשמים האחרים בפרשה מהארץ לאחר ששוחרר לחלופת מעצר) - נוטה הכף לטובת הותרתו של רוחן במעצר".

אכן נתון המבקש במעצר פרק זמן בלתי מבוטל כשבמקביל נוהל המשפט. אלא שכבר נקבע כי אופיו והיקפו החריג של ההליך העיקרי מכתוב אמות מידה שונות לבחינת חלופת הזמן מאלו המשמשות בהליכים פליליים סטנדרטיים (ראו פסקה 15 לבש"פ 8093/19 שאוזכר לעיל). בהינתן כך, הרי שהתמשכות ההליכים הינה בבחינת "הכרח בל יגונה" הנובע מהיקפה וממורכבותה של הפרשה (כך נקבע לאחרונה גם בעניינו של נאשם אחר (ישראל אוזיפה) בבש"פ 2120/20). כעת, מצוי המשפט בהליך העיקרי בישורת האחרונה. גם אם אין לצפות כי יסתיים בתוך זמן קצר, הרי שעדיין לא מתקיימת בנסיבות העניין עילה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו של המבקש.

עולה מן האמור, שעל פי מכלול השיקולים הצריכים לעניין ובמיוחד משום שאני סבור כי מסוכנותו של המבקש נותרה כפי שהייתה עובר להחלטות המובאות לעיל, אין מקום להיעתר לבקשה.

גם קיומו של נגיף קורונה והסיכון שיש בו כלפי מי שחולה במחלות קשות, אינם מטילים את הכף לטובת המבקש. שירות בתי הסוהר ערוך להתמודד עם מצב רפואי מורכב, ועושה כן הן בטיפול הניתן במבקש והן בהתמודדות עם נגיף הקורונה.

בשולי החלטה זו מצאתי לציין כי לנוכח העובדה שעתיד להתקיים דיון לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, בעניינו של המבקש, ביום 12.5.20 (בש"פ 2736/20), הצעתי לבא כוח המבקש, להמתין, בהליך שלפני, עד להחלטת בית המשפט העליון. מטעמים השמורים עמו, אף על פי שמדובר במספר ימים ספורים, סירב. אכן, העילות בהליכים לעיון חוזר ולפי סעיף 62 הנ"ל מבחינה משפטית - שונות. אלא שלעיתים, מצטלבות דרכיהן של העילות הללו, כפי שנראה במקרה שלפני.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אייר תש"פ, 10 מאי 2020, בהעדר הצדדים.